

พูด-อ่าน-เขียน

อังกฤษ 109 ชั่วโมง

สร้างก้าวแรกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
เพื่อเพิ่มทางเลือกดีๆ ให้ชีวิตคุณ

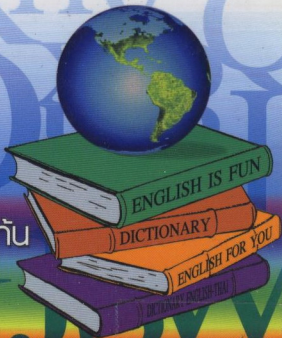
เล่ม

1

พิมพ์ครั้งที่ 2

ร.ศ.จินตนา วอห์ลสกัน

และคณะ

ส 15 บัญ CONTENTS

ชั่วโมงที่ 1

เริ่มต้นรู้จักอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว ด้วยการเขียนและอ่าน

10

ชั่วโมงที่ 2

การผสมสระและการออกเสียง

14

ชั่วโมงที่ 3

หัวใจภาษาอังกฤษ

27

ชั่วโมงที่ 4

หัวใจภาษาอังกฤษ (ต่อ)

33

ชั่วโมงที่ 5

เรื่องของคำกริยา

40

ชั่วโมงที่ 6

ARTICLE และ SENTENCE

46

ชั่วโมงที่ 7

คำถาม-คำตอบ

59

ชั่วโมงที่ 8

วัน เดือน ปี-ฤดูกาล-ตัวเลข-เวลา

66

ชั่วโมงที่ 9

การทักทาย

75

ชั่วโมงที่ 10

การแนะนำ

82

ชั่วโมงที่ 11

การรำลาจากกัน

88

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว

1. **A a** เอ

art (อาท)

ศิลปะ

2. **B b** บี

bag (แบ็ก)

ถุง

3. **C c** ซี

car (คา)

รถยนต์

4. **D d** ดี

door (ดอ)

ประตู

5. **E e** อี

egg (เอก)

ไข่

6. **F f** เอฟ

fox (ฟอกส)

สุนัขจิ้งจอก

7. **G g** จี

ghost (โกสท)

ปีศาจ

8. **H h** เอช

honey (ฮันนี่)

น้ำผึ้ง

9. **I i** ไอ

ice (ไอส)

น้ำแข็ง

10. **J j** เจ

jockey (จอกกี)

คนขี่ม้า

11. **K k** เค

key (คีย์)

กุญแจ

12. **L l** แอล

lemon (เลมอน)

มะนาว

13. **M m** เอ็ม

moon (มูน)

พระจันทร์

14. **N n** เอน

north (นอธ)

ทิศเหนือ

15. **O o** โอ

ox (ออกซ)

วัวตัวผู้

16. **P p** พี

police (เพอลิส)

ตำรวจ

17. **Q q** คิว

quick (ควิค)

รวดเร็ว

18. **R r** รา

rice (ไรส)

ข้าว

19. **S s** เอส

sand (แซนด์)

ทราย

20. **T t** ที

tiger (ไทเกอะ)

เสือ

21. **U u** ยู

uncle (อังคิล)

ลุง อา

22. **V v** วี

valley (แวลลี)

หุบเขา

23. **W w** ดับเบิลยู

wood (วูด)

ไม้

24. **X x** เอกซ์

x-ray (เอกซ์เรย์)

ภาพถ่ายอวัยวะภายใน

25. **Y y** วาย

yolk (โยค)

ไข่แดง

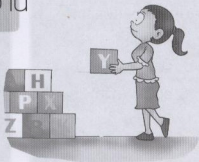
26. **Z z** แซด

zinc (ซิงค์)

สังกะสี

ชั่วโมงที่ 1

เริ่มต้นรู้จักอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว
ด้วยการเขียนและอ่าน

ตัวอักษรในภาษาอังกฤษมี 26 ตัวเท่านั้น จึงไม่ยากสำหรับการจดจำ มีการเขียน 4 แบบด้วยกันคือ ตัวเขียนใหญ่ ตัวเขียนเล็ก ตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก

ตัวเขียนใหญ่ ใช้เป็นอักษรที่เขียนด้วยลายมือสำหรับขึ้นต้นประโยค และนำหน้าตัวเขียนเล็ก ใช้หน้าหน้าชื่อคน ชื่อสถานที่ ชื่อวัน-เดือน หรือชื่อเฉพาะต่างๆ เช่น Andy (แอนดี้-ชื่อคน)

ตัวเขียนเล็ก ใช้เขียนในกรณีทั่วไป แต่จะเป็นอักษรตัวตาม คือเป็นตัวขึ้นต้นประโยคหรือขึ้นต้นชื่อเฉพาะไม่ได้

ตัวพิมพ์ใหญ่ ลักษณะของตัวอักษรจะเป็นเหมือนตัวที่พิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด ในหนังสือหรือในการเขียนที่เป็นพิธีการมักจะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ อย่างเช่น ชื่อร้านขายหนังสือ ก็จะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด และตัวพิมพ์ใหญ่จะใช้เมื่อขึ้นต้นประโยคหรือขึ้นต้นชื่อเฉพาะต่างๆ เช่นเดียวกับตัวเขียนใหญ่

ตัวพิมพ์เล็ก ใช้เช่นเดียวกับตัวเขียนเล็ก คือเป็นตัวตาม แต่ไม่สามารถใช้ขึ้นต้นประโยคหรือชื่อเฉพาะได้

อักษร	เขียนใหญ่	เขียนเล็ก	พิมพ์ใหญ่	พิมพ์เล็ก
เอ	A	a	A	a
บี	B	b	B	b
ซี	C	c	C	c
ดี	D	d	D	d
อี	E	e	E	e
เอฟ	F	f	F	f
จี	G	g	G	g
เอช	H	h	H	h
ไอ	I	i	I	i
เจ	J	j	J	j
เค	K	k	K	k
แอล	L	l	L	l

อักษร	เขียนใหญ่	เขียนเล็ก	พิมพ์ใหญ่	พิมพ์เล็ก
เอม	M	m	M	m
เอน	N	n	N	n
โอ	O	o	O	o
พี	P	p	P	p
คิว	Q	q	Q	q
อา	R	r	R	r
เอส	S	s	S	s
ที	T	t	T	t
ยู	U	u	U	u
วี	V	v	V	v
ดับเบิลยู	W	w	W	w
เอกซ์	X	x	X	x
วาย	Y	y	Y	y
แซด	Z	z	Z	z

อักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวนี้มีพยัญชนะ 20 ตัว มีสระ 5 ตัว คือ A (เอ) E (อี) I (ไอ) O (โอ) U (ยู) และมีตัว Y (วาย) 1 ตัวที่เป็นทั้งสระและพยัญชนะ

ก่อนที่จะเริ่มต้นหัดเรียนภาษาอังกฤษกันให้สนุกในชั่วโมงต่อไป เราก็จำเป็นต้องเรียนรู้ก่อนว่า พยัญชนะและสระแต่ละตัวนั้น เมื่อเทียบกับภาษาไทยแล้วจะได้เป็นตัวพยัญชนะใดบ้าง เพื่อที่เราจะเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

อังกฤษ	อ่าน	พยัญชนะไทย
A	เอ	อ เ- แ- -ะ -า
B	บี	บ
C	ซี	ช ช ค
D	ดี	ด
E	อี	อ เ- -ิ -ี
F	เอฟ	ฟ ฟ
G	จี	จ ก ย
H	เฮช	ฮ ฮ
I	ไอ	อ เ- -ิ -ี
J	เจ	จ ย ช
K	เค	ค ก
L	แอล	ล
M	เอ็ม	ม
N	เอน	น
O	โอ	อ โ- -อ
P	พี	พ ป ผ ภ
Q	คิว	คว
R	อา	ร
S	เอส	ส ช
T	ที	ท ต ถ ฑ ฒ ฑ
U	ยู	อ เ- -ิ -ี
V	วี	ว
W	ดับเบิลยู	ว
X	เอกซ์	ก ข
Y	วาย	ย เ- -ี
Z	แซด	ซ

ชั่วโมงที่ 2

การผสมสระและการออกเสียง

ในการผสมสระของภาษาไทยเราจะมีหลักเกณฑ์ตายตัว อย่างเช่น สระ อี-อี ก็ต้องอยู่ด้านบนของพยัญชนะ สระ เอ-แอ ก็ต้องอยู่ข้างหน้า

แต่ในภาษาอังกฤษไม่มีหลักตายตัวเช่นนั้น ซึ่งเราจะต้องสังเกตและจดจำเอาเองโดยยึดกฎสำคัญดังต่อไปนี้

เมื่อ A อยู่ข้างหน้าและกลางพยัญชนะ ให้อ่านออกเสียง “แอ”

เช่น

ac

อ่านว่า

แอค

ad

อ่านว่า

แอค

am	อ่านว่า	แอม
----	---------	-----

man	อ่านว่า	แมน
-----	---------	-----

can	อ่านว่า	แคน
-----	---------	-----

bad	อ่านว่า	แบด
-----	---------	-----

daddy	อ่านว่า	แดดดี้
-------	---------	--------

เมื่อ A อยู่ข้างหลังพยัญชนะให้อ่านออกเสียง “เอ”

เช่น	baby	อ่านว่า	เบบี้
------	------	---------	-------

make	อ่านว่า	เมค
------	---------	-----

paper	อ่านว่า	เพเพอะ
-------	---------	--------

เมื่อ A อยู่ข้างท้ายพยัญชนะให้อ่านออกเสียง “อา”

เช่น	coma	อ่านว่า	โคมา
------	------	---------	------

pizza	อ่านว่า	พิทเซอะ
-------	---------	---------

extra	อ่านว่า	เอคสุเทอะ
-------	---------	-----------

เมื่อ A อยู่กลาง และมีอักษรตามหลังดังนี้ ll, lt, lk, ld

ให้อ่านออกเสียงเป็น “ออ”

เช่น	ball	อ่านว่า	บอล
------	------	---------	-----

talk	อ่านว่า	ทอค
------	---------	-----

salt	อ่านว่า	ซอลท
------	---------	------

bald

อ่านว่า บั

บอลด์

เมื่อ A มีอักษรต่อไปนี้ตามหลังให้อ่านออกเสียงเป็น "อา"

lf, lt, lm, lv, lp, ns, nt, nc, nch, sc, sk, sp, ss, st, และ t

เช่น

calm

อ่านว่า

คาล์ม

bath

อ่านว่า

บาธ

fast

อ่านว่า

ฟาสท

pass

อ่านว่า

พาส

dance

อ่านว่า

ดานส์

half

อ่านว่า

ฮาล์ฟ

hasp

อ่านว่า

ฮาสพ

mask

อ่านว่า

มาสค

salvo

อ่านว่า

แซลโว

* เมื่อ E อยู่หลังพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น "อี"

เช่น

me

อ่านว่า

มี

free

อ่านว่า

ฟรี

he

อ่านว่า

ฮี

she

อ่านว่า

ชี

bee

อ่านว่า

บี

knee

อ่านว่า

นี

เมื่อ E อยู่กลางพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “เอ”

เช่น	net	อ่านว่า	เนท
	beg	อ่านว่า	เบก
	gentle	อ่านว่า	เจนทิล

เมื่อ E มี W อยู่ข้างหลังให้อ่านออกเสียงเป็น “อู” หรือ “อิว”

เช่น	Andrew	อ่านว่า	แอนดรู
	new	อ่านว่า	นิว (นยู)
	dew	อ่านว่า	ดิว (ดยู)
	pew	อ่านว่า	พิว (พยู)

เมื่อ E อยู่ข้างหน้าพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “อี” และ “เอ”

เช่น	ego	อ่านว่า	อีโก
	eleven	อ่านว่า	อีเลฟวิน
	effect	อ่านว่า	อีฟเฟคท
	end	อ่านว่า	เอนด

เมื่อ E อยู่ตามหลัง Lให้อ่านออกเสียงเป็น “อีล” หรือ “เอล”

เช่น	middle	อ่านว่า	มิดดิล
	double	อ่านว่า	ดับเบิล
	temple	อ่านว่า	เทมפל

เมื่อ I อยู่หน้าพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “อิ” “อี” และ “ไอ”

เช่น	it	อ่านว่า	อิท
	if	อ่านว่า	อิฟ
	ice	อ่านว่า	ไอส์
	idea	อ่านว่า	ไอดี

เมื่อ I อยู่หลังพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “ไอ”

เช่น	director	อ่านว่า	ไตเรคเทอ
	Siberia	อ่านว่า	ไซบีเรีย
	hi	อ่านว่า	ไฮ
	China	อ่านว่า	ไชนะ

เมื่อ I อยู่กลางพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “อิ”

เช่น	pin	อ่านว่า	พิน
	kiss	อ่านว่า	คิส
	bill	อ่านว่า	บิล
	sit	อ่านว่า	ซิท

เมื่อ O อยู่กลางพยัญชนะให้อ่านออกเสียงเป็น “โอ” และ “อ”

เช่น	model	อ่านว่า	มอดิล
	Tom	อ่านว่า	ทอม

show

อ่านว่า

โชว์

และ O ยังสามารถอ่านออกเสียงเป็นที่อยู่ในรูป “~” ได้ด้วย
ดังเช่นคำว่า

money

อ่านว่า

มันนี่

son

อ่านว่า

ซัน

honey

อ่านว่า

ฮันนี่

เมื่อ O อยู่หน้าพยัญชนะ ให้อ่านออกเสียงเป็น “อ” หรือ “โอ”

เช่น

on

อ่านว่า

ออน

October

อ่านว่า

ออกโทเบอะ

order

อ่านว่า

ออเดอะ

only

อ่านว่า

โอนลี

Olimpic

อ่านว่า

โอลิมพิก

ยกเว้น ถ้า O มี UT ตามหลัง จะต้องอ่านออกเสียงดังนี้

เช่น

out

อ่านว่า

เอาท์

shout

อ่านว่า

เชาท์

เมื่อ U อยู่หลังพยัญชนะ ให้อ่านออกเสียงเป็น “อู” หรือ “~”

เช่น

music

อ่านว่า

มิวสิค

number

อ่านว่า

นัมเบอร์

Julia

อ่านว่า

จูเลีย

เมื่อ U อยู่หน้าพยัญชนะ อ่านออกเสียงเป็น “ยู” และ “ - ”

เช่น

unity

อ่านว่า

ยูนิตี

up

อ่านว่า

อัฟ

เมื่อ U อยู่กลางพยัญชนะ ให้อ่านออกเสียงเป็น “ - ”

ถ้ามี R ตามหลังให้อ่านออกเสียงเป็น “เออ”

เช่น

mud

อ่านว่า

มัต

murder

อ่านว่า

เมอเดอร์

กฎพิเศษ

เมื่อ A อยู่กลางพยัญชนะจะออกเสียงเป็น “แอ”

(เช่น TAN อ่านว่า แทน) แต่ถ้ามี E มาอยู่ท้ายพยัญชนะเมื่อใด

คำนั้นจะถูกอ่านเป็นเสียง “เอ” แทนที่

เช่น

tame

อ่านว่า

เทม

make

อ่านว่า

เมค

cake

อ่านว่า

เคค

late

อ่านว่า

เลท

เมื่อ E อยู่กลางพยัญชนะจะออกเสียงเป็น “เอ”

(เช่น pen อ่านว่า เพน) แต่ถ้ามี E มาบังคับอยู่ข้างท้ายคำนั้น

ก็ต้องออกเสียงเป็น “อี”

เช่น	delete	อ่านว่า	ดิลีท
	scene	อ่านว่า	ซีน

Y ออกเสียงเป็น “อาย” หรือ “ไอ”

เช่น	fly	อ่านว่า	ฟลาย
	my	อ่านว่า	มาย
	eye	อ่านว่า	อาย

แต่เมื่ออยู่ข้างท้ายในลักษณะดังต่อไปนี้ก็ให้อ่านเป็นเสียง “อี”

เช่น	candy	อ่านว่า	แคนดี้
	Billy	อ่านว่า	บิลลี
	lonely	อ่านว่า	โลนลี่

กฎ 10 บอ เมื่อสระพสมอยู่ใกล้กัน 2 ตัว

1. AI ให้ออกเสียงเป็น “ไอ” “เอ” “แอ”

เช่น	air	อ่านว่า	แอ
เช่น	bail	อ่านว่า	เบล
	Thai	อ่านว่า	ไท

2. AU ให้ออกเสียงเป็น “ออ”

เช่น	cause	อ่านว่า	คอส
เช่น	taught	อ่านว่า	ทอท

3. EA ให้ออกเสียงเป็น “อี” หรือ “เอีย”

เช่น	sea	อ่านว่า	ซี
	plea	อ่านว่า	พลี
	clear	อ่านว่า	เคลีย
	near	อ่านว่า	เนีย

4. EE ให้อ่านออกเสียงเป็น “อี”

เช่น	feet	อ่านว่า	ฟิท
	feel	อ่านว่า	ฟีล

5. IE ให้อ่านออกเสียงเป็น “อี” “เอีย” “โอ”

เช่น	pie	อ่านว่า	พาย
	tier	อ่านว่า	เทีย
	piece	อ่านว่า	พีส

6. OA ให้อ่านออกเสียงเป็น “อ” หรือ “โอ”

เช่น	coat	อ่านว่า	โคท
	broad	อ่านว่า	บรอด

7. OI ให้อ่านออกเสียงเป็น “ออย”

เช่น	soil	อ่านว่า	ซอยล
	oil	อ่านว่า	ออยล

8. OO ให้อ่านออกเสียงเป็นสระ “อู”

เช่น	pool	อ่านว่า	พูล
------	------	---------	-----

ยกเว้นบางคำออกเสียงเป็น “~”

เช่น	blood	อ่านว่า	บลัด
------	-------	---------	------

9. OU ให้อ่านออกเสียงเป็น “อู” หรือ “อาว”

เช่น	pound	อ่านว่า	พาวนด์
------	-------	---------	--------

10.	courier	อ่านว่า	คูเรีย
	mount	อ่านว่า	เมาหนุ
เช่น	nuisance	อ่านว่า	นิวเซนีส
	ruin	อ่านว่า	รูอิน

สำหรับหลักเกณฑ์การผสมสระพยัญชนะของภาษาอังกฤษนั้น อาจไม่เป็นไปตามหลักทั้งหมดนี้เสมอทุกคำไป บางคำก็จะมีการอ่านที่นอกเหนือไปจากหลักทั้งหมดนี้ไปบ้าง ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับคำจดจำ และสังเกตแต่ละคำไว้ด้วยตัวของตนเอง

การผสมสระ

- Bangkok (แบง-คอค) กรุงเทพฯ
B=บ, a=แ-, ng=ง, k=ค, o=อ, k=ค
- Surasak (สุ-ระ-สัก) สุรศักดิ์
S=ส, u=ุ, r=ร, a=ะ, s=ส, a=ั, k=ก
- Pennipa (เพ็น-นิ-พา) เพ็ญนิภา
P=พ, e=เ, n=น, n=น, i=ิ, p=พ, a=า
- Urai (อุ-ไร) อุไร
U=อุ, r=ร, ai=ไ

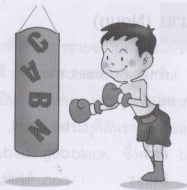
- **Ratanun (รัต-ตะ-นัน) รัตนันท์** รัต- : รต- รต- รัต
R=ร, a=ั, t=ต, a=ะ, n=น, u=ึ, n=น
- **Morakot (มอ-ระ-กต) มรกต** : มอ-ระ-กต รัต
M=ม, O=อ, r=ร, a=ะ, k=ก, o=โ-ะ, t=ต
- **Sarocho (สะ-โร-ชา) สโรชา** : สะ-โร-ชา รัต
S=ส, a=ะ, r=ร, o=โ, ch=ช, a=า
- **Somrak (สม-รัก) สมรักษ์** : สม-รัก รัต
S=ส, o=โ-ะ, m=ม, r=ร, a=ั, k=ก
- **Amphol (อำ-พน) อำพล (หรือ Umphol ก็ใช้ได้เช่นกัน)**
A=ั, m=ม, ph=พ, o=โ-ะ, l=ล
- **Rungrong (รัง-รอง) รังรอง** : รัง-รอง รัต
R=ร, u=ั, ng=ง, r=ร, o=อ, ng=ง
- **Chawalit (ช-ว-ลิต) ขวลิต** : ช-ว-ลิต รัต
Ch=ช, a=ะ, w=ว, a=ะ, l=ล, i=ี, t=ต
- **สระ อำ-อัม : Um, Am** : อำ-อัม รัต
เช่น Kamchai-กำชัย
- **สระ เอีย-เอียะ : ie, ia** : เอีย-เอีย รัต
เช่น Pia-เปีย

- สระ เอื้อ-เอื้อะ : eua
เช่น Jeuajai=เจือใจ
- สระ เอา-อาว : ao
เช่น Klao=เกล้า
- สระ แอ=แอะ : a, ae
เช่น Dang=แดง
- สระ เอะ-เอ : a, e
เช่น Pe=เป้
- สระ อัว-อัวะ : ua,
เช่น Bua=บัว
- สระ อี้ : U
เช่น Somnuk=สมนึก
- สระ อือ : ue
เช่น Luechai=ลือชัย
- สระ อี : ee, i
เช่น Manee=มานี้
- สระ อุ : oo, u
เช่น Poonsuk=พูนสุข

ชั่วโมงที่ 3

หัวใจภาษาอังกฤษ

เมื่อคุณรู้จักคุ้นเคยกับพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษดีแล้ว ชั่วโมงนี้เราจะมาทำความรู้จักกับสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ภาษาอังกฤษมีคำ 8 ชนิดที่แบ่งตามหลักไวยากรณ์ดังนี้

1. คำนาม (Noun)
2. คำสรรพนาม (Pronoun)
3. คำคุณศัพท์ (Adjective)

4. คำกริยา (Verb)
5. คำวิเศษณ์ (Adverb)
6. คำบุพบท (Preposition)
7. คำสันธาน (Conjunction)
8. คำอุทาน (Interjection)

คำนาม (Noun)

คำนามคือชื่อของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และสถานการณ์ต่างๆ อย่างเช่น

คน	: boy, girl, Cindy, Somsri, mother
สัตว์	: dog, bird, fish, lion, monkey
สิ่งของ	: pen, shirt, key, car, glass
สถานที่	: river, bank, city, airport, theatre
สถานการณ์	: accident

คำสรรพนาม (Pronoun)

คำสรรพนาม คือคำที่ใช้แทนชื่อของ คน สัตว์ สิ่งของ ที่ และสถานการณ์ (เหล่านี้ก็คือคำนามนั่นเอง) เพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวคำนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในประโยคที่จะสนทนากัน อย่างเช่น แทนที่คุณจะพูดว่า “เมื่อเช้าฉันมาหา ตันบอกว่ตันจะมารับสุนัขและพาสุนัขไปหาหมอ” คุณก็จะพูดว่า “เมื่อเช้าฉันมาหา เขาบอกว่าเขาจะมา

รับสุนัขและพามันไปหาหมอ” ซึ่งนี่คือความเป็นจริงตามภาษาพูด ดังนั้นในภาษาอังกฤษคุณก็ควรจะทำความเข้าใจเรื่องสรรพนามให้มากพอสมควร คำสรรพนามมีดังนี้

I, you, he, she, it, we, they, etc.

คำคุณศัพท์ (Adjective)

คำคุณศัพท์ คือกลุ่มคำที่ใช้ในการช่วยขยายคำนามให้ชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น tall, fat, good, foolish, beautiful, etc. สมมติว่าคุณจะเอ่ยถึงคำนามที่เป็นสัตว์ เช่น แมว คุณต้องการขยายคำนามให้มีรายละเอียดมากขึ้น คุณก็อาจจะบอกลักษณะของแมวของคุณว่า “แมวของฉันมีสีดำ” : My cat is black. ซึ่งคำว่า black (แบลค=สีดำ) นี่เองที่เป็นคำคุณศัพท์

คำกริยา (Verb)

คำกริยา คือคำที่แสดงอาการของคน สัตว์ หรือสิ่งของ เพื่อให้ได้ประโยคที่ชัดเจน เป็นต้นว่าคุณจะพูดถึงสุนัข เช่น “สุนัขของฉันกำลังนอนหลับ” : My dog is sleeping. “กำลังนอนหลับ” นั่นเองคือคำกริยาเพื่อบ่งบอกได้ว่าคำนามนั้นๆ กำลังทำอะไรอยู่

คำวิเศษณ์ (Adverb)

คำวิเศษณ์ คือคำที่มีบทบาทหน้าที่ในการช่วยขยาย "คำกริยา" และขยาย "คำคุณศัพท์" และขยายคำวิเศษณ์ด้วยกันเอง ให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างเช่นในประโยคที่ว่าสุนัขของฉันกำลังนอนหลับ คุณก็ขยายได้ว่า "กำลังนอนหลับอย่างสบาย" : My dog is sleeping happily. คำว่า "happily" ก็คือคำวิเศษณ์ขยายกริยา

คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์

: My dog is **very** fat.

คำวิเศษณ์ขยายคำวิเศษณ์

: My cat will be lovely **tomorrow**.

คำวิเศษณ์มีมากมาย ยกตัวอย่างเช่น slowly, badly, very, tomorrow, always, quickly, beautifully, yet, ect.

คำบุพบท (Preposition)

คำบุพบท คือคำที่ใช้บ่งบอกถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคำนามหรือคำกริยา อย่างเช่นประโยคที่ว่า สุนัขกำลังหลับอยู่ และคุณต้องการขยายอีกว่าหลับอยู่ที่ใต้โต๊ะ The dog is sleeping under the table. "under" ก็คือคำบุพบทนั่นเอง

คำบุพบทมีหลายคำ ยกตัวอย่างเช่น at, on, in, during, by, for, since, after

คำสันธาน (Conjunction)

คำสันธาน คือคำที่มีหน้าที่เชื่อมคำหรือประโยคเข้าด้วยกัน
She is sad but she still smiles. (เธอเศร้าแต่เธอยังคงยิ้มแย้ม) คำว่า "but" ก็คือคำสันธาน ซึ่งมีอาทิ and, but, or, if, as well as, both...and, either...or, so etc.

คำอุทาน (Interjection)

คำอุทาน คือคำที่คนเราเปล่งเสียงออกมาอย่างฉับพลัน โดยมีทั้งคำคำเดียวและเป็นคำอุทานในลักษณะวลี อย่างเช่น

Oh! (โอ) Ah! (อา) Ha! (ฮา)

How cold!

(ฮาว คอลด์)

หนาวเย็นอะไรเช่นนี้

What a wonderful!

(วอท เออะ วันเดอร์ฟูล)

อัศจรรย์อะไรอย่างนี้

How bad!

(ฮาว แบด)

เลวอะไรอย่างนี้

Watch out!

(วอช เอาท์)

ระวังนะ

Oh! my God.

(โอ ไมย กอด)

โอพระเจ้า

ชั่วโมงที่ 4

หัวใจภาษาอังกฤษ (ต่อ)

เมื่อคุณเรียนรู้หัวใจของภาษาอังกฤษทั้ง 8 ชนิดนี้แล้ว ต่อไปเราก็จะมาทำความเข้าใจในเฉพาะบางเรื่อง ก่อนที่จะเริ่มต้นเรียนพูดคุยในประโยคภาษาอังกฤษกันในบทต่อไป เรื่องที่คุณจำเป็นต้องเข้าใจมากขึ้นอีกนิดสำหรับพื้นฐานแรกก็คือ เรื่องของคำสรรพนาม (Pronoun) นั่นเอง

คำสรรพนาม (Pronoun)

เนื่องเพราะการสนทนากับใครๆ นั้นอ่อนโยนว่าสิ่งแรกที่คุณจะต้องใช้ในประโยคก็คือคำแทนชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ซึ่งก็คือคำสรรพนามนั่นเอง และคำสรรพนามในภาษาอังกฤษก็จดจำ และ

เรียนรู้ได้ง่ายกว่าภาษาไทย ที่มีสรรพนามมากมายหลายระดับ

ยกตัวอย่างง่ายๆ เช่นคำว่า you (ยู) ที่แปลว่า คุณ

ในภาษาอังกฤษมีคำว่า you นี้คำเดียวที่จะใช้ทั้งกับเพื่อน กับ
คุณพ่อ คุณแม่ และแม้กระทั่งกับเจ้านายหรือศัตรู

แต่คำว่า “คุณ” ในภาษาไทยเรามีมากมายแล้วแต่ว่าจะใช้กับ
ใคร อย่างเช่น ท่าน มึง เอ็ง เจ้า หรือแก เป็นต้น

ฉะนั้น คำสรรพนามในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงไม่ใช่เรื่องยุ่ง
ยากที่คุณจะต้องกังวลเลยแม้แต่น้อย

คำสรรพนามมีหลักเกณฑ์การใช้ดังต่อไปนี้

สรรพนามบุคคล (Personal Pronoun)

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 I (ไอ-ฉัน ผม), We (วี-เรา พวกเรา)

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 You (ยู-คุณ ท่าน)

คำสรรพนามบุรุษที่ 3 He (ฮี-เขา), She (ชี-หล่อน เธอ),

They (เด-พวกเขา), It (อิท-มัน)

ทั้งหมดนี้ใช้เมื่อเป็นประธานขึ้นต้นประโยค แต่ถ้าเปลี่ยน
ตำแหน่งจากประธานเป็นกรรม ก็ต้องเปลี่ยนรูปคำทันที คือ

I เปลี่ยนเป็น me (มี)

We เปลี่ยนเป็น us (อัส)

You ยังคงใช้ you ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นได้ทั้งประธาน

กรรม และกรรม

He เปลี่ยนเป็น him (ฮิม)
She เปลี่ยนเป็น her (เฮอ)
it ยังคงใช้ it ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นได้ทั้งประธานและกรรม
They เปลี่ยนเป็น them (เดม)

ตัวอย่างที่ 1.

I miss you.

(ไอ มิส ยู = ฉันคิดถึงคุณ)

แต่เมื่อจะเอ่ยว่า คุณคิดถึงฉัน "ฉัน" ก็จะต้องเปลี่ยนหน้าที่จากประธานไปเป็นกรรม ประโยคนี้ว่า

You miss me.

(ยู มิส มี = คุณคิดถึงฉัน)

ตัวอย่างที่ 2.

She love me.

(ชี เลิฟ มี = หล่อนรักฉัน)

I love her.

(ไอ เลิฟ เฮอ = ฉันรักหล่อน)

คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive Adjective)

my	อ่านว่า	มาย	แปลว่า	ของฉัน
your	อ่านว่า	ยัว	แปลว่า	ของคุณ ของท่าน
our	อ่านว่า	เอาเออะ	แปลว่า	ของพวกเขา
his	อ่านว่า	ฮิส	แปลว่า	ของเขา
her	อ่านว่า	เฮอ	แปลว่า	ของเธอ
its	อ่านว่า	อิทส์	แปลว่า	ของมัน
their	อ่านว่า	แด	แปลว่า	ของพวกเขาทั้งหลาย

● ตัวอย่าง

She is my girl.

ชี อีส มาย เกิล

หล่อนคือแฟนของฉัน

This is his house.

ดิส อีส ฮิส เฮาส์

นี่คือบ้านของเขา

คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive Pronoun)

จะใช้ต่างกับ Possessive Adjective คือจะแสดงความเป็นเจ้าของในฐานะของกรรม โดยไม่ต้องมีคำนามมาต่อท้าย

mine	(ไมน์ = ของฉัน)
yours	(ยัวร์ส = ของคุณ ของท่าน)
ours	(เอาเออส์ = ของพวกเรา)
his	(ฮิส = ของเขา)
hers	(เฮอส์ = ของเธอ ของหล่อน)
its	(อิทส์ = ของมัน)
theirs	(แดร์ส = ของพวกเขา)

● ตัวอย่าง

This car is mine.

ดิส คาร์ อีส ไมน์
รถคันนี้เป็นของฉัน

That dog is hers.

แดท ด็อก อีส เฮอส์
สุนัขตัวนั้นเป็นของหล่อน

สรรพนามแสดงการเป็นผู้อกระทำ (Reflexive Pronoun)

เช่น

your	myself	มายเซลฟ์	ตัวฉันเอง
our	yourself	ยัวเซลฟ์	ตัวคุณเอง
his	ourselves	เอาเออเซลฟ์	ตัวเราเอง
her	himself	ฮีมเซลฟ์	ตัวเขาเอง
its	herself	เฮอเซลฟ์	ตัวหล่อนเอง
their	itself	อิทเซลฟ์	ตัวมันเอง
	themselves	เดมเซลฟ์ส	ตัวพวกเขาเอง

● ตัวอย่าง

She will drive by herself.

ชี วิล ไดรฟ์ บาย เฮอเซลฟ์

หล่อนจะขับรถด้วยตัวเอง

สรรพนามบ่งชี้ (Demonstrative Pronoun)

เช่น

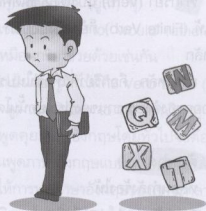
this, that, these, those, one, any, all, anybody,...etc.

สรรพนามคำถาม (Interrogative Pronoun)

เช่น

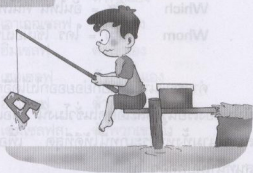
Who	(ฮู = ใคร)
Whose	(ฮูส = ของใคร)
What	(วอท = อะไร)
Which	(วิช = อันไหน คนไหน)
Whom	(ฮูม = ใคร ใช้เมื่อเป็นกรรม)

คำสรรพนามยังแยกย่อยออกไปได้อีก 2 ประเภท ซึ่งเราจะต้องเรียนรู้ให้ละเอียดในชั่วโมงนี้ ขอเพียงให้คุณทำความเข้าใจสรรพนามทั้งห้าประเภทนี้ให้ดีที่สุด เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับเรียนสนทนาในบทต่อไป

ชั่วโมงที่ 5

เรื่องของคำกริยา

คำกริยา (Verb) แบ่งได้ 2 ชนิดคือ กริยาแท้ และกริยาไม่แท้
กริยาแท้ (Finite Verb) ก็ยังแบ่งย่อยอีก 2 ชนิดคือ กริยาช่วย และ
กริยาหลัก

กริยาหลัก คือกริยาที่แท้จริงในประโยคนั้น เป็นลักษณะการ
แสดงออกของตัวประธานของประโยคนั้นโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

หล่อนกำลังร้องไห้

She is crying. (ชี อีส ครายอิง)

คำว่า "crying" ก็คือกริยาหลักของประโยคนี้นะ

กริยาช่วย (Auxiliary Verb) คือกริยาที่ไม่อาจแปลตรงตัวได้เมื่อมาทำหน้าที่ช่วยเสริมกริยาตัวอื่นในประโยคนั้น กริยาช่วยมีทั้งหมด 24 ตัวคือ

is (อิส) **am** (แอม) **are** (อา) **was** (วอส) **were** (เวอ)

do (ดู) **does** (ดัส) **did** (ดิด)

have (แฮฟ) **has** (แฮส) **had** (แฮด)

will (วิล) **would** (วูด)

shall (แชล) **should** (ชูด)

can (แคน) **could** (คูด)

may (เม) **might** (ไมท์)

must (มัสท์)

need (นีด)

dare (แด)

ought to (ออท ทู) **used to** (ยูสท ทู)

และมีกลุ่มคำอย่างเช่น **be able to**, **would rather**, **had better**, etc. ซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาช่วยด้วยเช่นกัน

คำกริยาช่วยที่คุณจำเป็นต้องรู้จักไว้ก็คือ **Verb to be** (เว็บ ทู บี), **Verb to do** (เว็บ ทู ดู) และ **Verb to have** (เว็บ ทู แฮฟ)

เนื่องเพราะในการพูดคุยภาษาอังกฤษโดยทั่วไปจะต้องมีคำกริยาช่วยเหล่านี้ คนที่เรียนพูดภาษาอังกฤษแบบเร่งรัดด้วยตัวเองมักจะละเลยเรื่องนี้ ซึ่งจะทำให้การพูดภาษาอังกฤษของเขาจะกลายเป็น “มวยวัด” คือผิดหลักไวยากรณ์ และจำทำให้ผู้ฟังรู้ได้ทันทีว่าไม่มีความรู้พื้นฐาน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณจะพูดว่า “เขาเป็นเพื่อนของ

ฉัน” คำพูดที่ถูกต้องก็ต้องมี Verb to be คือ He is my friend. (ฮี อีส มาย เฟรนด์) ซึ่งคนที่พูดผิดๆ ไปตามประสา “มวยวัด” หรือ “สไตร์พ่อค้าแม่ค้า” ก็มักจะพูดกันว่า He my friend. (ฮี มาย เฟรนด์) ซึ่งเป็นการพูดที่ผิดหลักไวยากรณ์และเป็นความน่าละอายที่สุดสำหรับผู้พูดเองอีกด้วย

Verb to be (เวิ็บ ทุ บี)

is (อิส), am (แอม), are (อา), was (วอส), were (เวอ)
กริยาเหล่านี้หากจะแปลในฐานะกริยาหลักก็แปลว่า เป็น อยู่

คือ

ตัวอย่างเช่น

I am a dreamer.

(ไอ แอม เออะ ดรีมเมอร์) = ฉันคือนักฝัน

She is my lover.

(ชี อีส มาย ลัฟเวอะ) = หล่อนเป็นคู่รักของฉัน

แต่ในฐานะกริยาช่วยจะทำหน้าที่ประกอบคำนามหรือประธาน
ของประโยคให้สมบูรณ์

อย่างเช่น

My dog is sleeping.

มาย ดอก อีส สลีฟิง

สุนัขของฉันกำลังหลับอยู่

จะเห็นได้ว่า คำว่า is เป็นกริยาช่วยเพื่อแสดงว่ากริยานั้นอยู่ในลักษณะประโยคใดเท่านั้น ไม่ได้แปลว่า “เป็น อยู่ คือ”

คำว่า is, am, are จะใช้เมื่อกริยาเป็นรูปประโยค “ปัจจุบันกาล” (Present Tense) คือกำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้นในเวลาที่พูดนั้น

อย่างเช่น My dog is sleeping.

ก็แสดงว่า สุนัขของฉันกำลังหลับอยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่หลับเมื่อวานหรือกำลังจะหลับ

แต่ถ้าเปลี่ยนจากรูปประโยคปัจจุบันเป็น “อดีตกาล” (Past Tense) คำว่า is, am, are ก็จะต้องเปลี่ยนเป็น was, were แทนที่

is และ was ใช้กับประธานที่เป็นเอกพจน์ (he, she, it)

am ใช้กับ I เท่านั้น

were ใช้กับประธานที่เป็นพหูพจน์ (you, they, we)

are ใช้กับประธานที่เป็นพหูพจน์ (you, they, we)

ตัวอย่างเช่น

My dog was sleeping all day yesterday.

มาย ดอก วอส สลึฟฟิง ออล เด เยสเทอะเด

สุนัขของฉันหลับตลอดวันเมื่อวานนี้

Verb to do (เว็บบ ดู ดู)

ทำหน้าที่คล้ายกับ Verb to be คือเป็นทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย

do (ดู) ใช้กับประธานบุรุษที่ 1 คือ I, you และ we

does (ดัส) ใช้กับประธานบุรุษที่ 3 คือ he, she, it

did (ดิด) ใช้เมื่อประโยคนั้นเป็นรูปอดีตกาล

done (ดัน) ใช้เมื่อประโยคนั้นเป็นรูปอดีตกาลสมบูรณ์

doing (ดูอิง) ใช้เมื่อประโยคนั้นเป็นรูปประกอบกริยาแสดง
กาลไม่สมบูรณ์ หรือว่าขณะนั้นกำลังทำอยู่

● ตัวอย่าง

What are you doing?

วอท อา ยู ดูอิง

คุณกำลังทำอะไรอยู่

Do you love me?

ดู ยู ลัฟ มี

คุณรักฉันหรือเปล่า

Verb to have (เวิ็บ ฏ แอฟ)

เช่นกัน คือเป็นทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย เมื่อเป็นกริยาแท้
จะแปลว่า “มี” หรือ “เป็น” หรือ “ได้” ขึ้นอยู่กับความหมายทั้งรูป

ประโยคนั้นๆ ประกอบด้วยประธานและกริยา ในภาษาอังกฤษจะมี "หลักสี่ส" เป็นตัวกำหนด
have (แฮฟ) ใช้กับ I, you, we และ they
has (แฮส) ใช้กับ she, he, it
had (แฮด) ใช้กับประธานทุกตัวแต่ต้องเป็นรูปประโยคที่เป็นอดีตกาลและอดีตกาลสมบูรณ์แล้วเท่านั้น

● ตัวอย่าง

I have money.

ไอ แฮฟ มัันนึ
ฉันมีเงิน

Have you ever seen the rain?

แฮฟ ยู เอเวอะ ซี้น เดอะ เรน

คุณเคยเห็นฝนตกไหม

เออลัะ ลองทบทวนบทนี้ซ้ำๆ อีกครั้ง ถ้าคุณเริ่มเข้าใจเรื่องของ Verb (เว็บ) มากขึ้น นั่นก็หมายถึงพื้นฐานอันดีเยี่ยมในการที่จะเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษต่อไป ไม่ว่าจะเป็นทางพูดหรือทางเขียน

ชั่วโมงที่ 6

ARTICLE (อาทิคิล) และ SENTENCE (เซบินทูล)

เมื่อเข้าใจเรื่องหัวใจภาษาอังกฤษแล้ว ก็ลองมารู้จักสิ่งแรกที่เราควรเรียนรู้เป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน ก็คือเรื่องของอาทิคิล (Article) เพราะว่าในภาษาไทยเราไม่มีหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ หากเราจะพูดว่าสิ่งใดเป็น “พหูพจน์” เราก็พูดได้เลยว่า “เด็กผู้หญิงหลายคนกำลังเต้นรำ” แต่ในภาษาอังกฤษจะมีรูปประโยคดังนี้

Girls are dancing (เกิลส์ อา ดานซิง)

เมื่อเราเห็นรูปประโยคนี้ คือเห็นคำนาม girl (เกิล) ถูกเติมด้วย s และกริยาช่วยก็ใช้ “are” เราจึงบอกได้ว่าเป็นประโยคพหูพจน์

A แต่ในรูปประโยคเอกพจน์ ในภาษาอังกฤษจะมี "อาทิตีล" เป็นตัวกำหนดไว้ อาทิตีลเหล่านั้นก็มีแค่ 3 ตัว คือ a (เอ) an (แอน) และ the (เดอะ)

Article ก็คือคำนำหน้าคำนาม ใช้เพื่อกำหนดรูปแบบของคำนามแต่ละประเภทว่าแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

A ใช้นำหน้าคำนามที่เป็นเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้ และคำนามนั้นต้องขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ไม่ใช่สระ

• ตัวอย่าง

A girl is singing.

เออะ เกิล อิส ซิงอิง

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งกำลังร้องเพลง

My house is a warm place.

มาย เฮาส์ อิส เออะ วอม เพลส

บ้านของฉันเป็นสถานที่อบอุ่นแห่งหนึ่ง

There is a glass on the table.

แดร์ อิส เออะ กลาส ออน เดอะ เทเบิล

มีแก้วใบหนึ่งอยู่บนโต๊ะ

An ใช้นำหน้าคำนามที่เป็นเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้ แต่

คำนามนั้นต้องขึ้นต้นด้วย "สระ" ไม่ใช่พยัญชนะ (สระ 5 ตัว คือ A, E, I, O, U)

• ตัวอย่าง

There is an egg in the basket.

แด อีส แอน เอก อีน เดอะ บาสเก็ต
มีไข่หนึ่งใบอยู่ในตะกร้า

He is drawing an airplane.

ฮี อีส ดรออิง แอน แอเพลน
เขากำลังวาดรูปเครื่องบินลำหนึ่ง

THE ใช้นำหน้าคำนามที่ชี้เฉพาะเจาะจง หรือนำหน้าคำนามที่มีสิ่งเดียวในโลกนี้ หรือนำหน้าสถานที่ เครื่องดนตรี ภูเขา แม่น้ำ คำคุณศัพท์ขั้นสุดและลำดับที่ แต่ไม่ใช่ the กับชื่อกีฬา เมือง ประเทศ ชื่อถนน และคำนามพหูพจน์ทั่วไป แต่มีกฎสำคัญคือเมื่อ the อยู่หน้าคำนามที่ขึ้นต้นด้วยสระ A, E, I, O, U ก็ให้อ่านออกเสียงเป็น "ดิ" เช่น The old man. ดิ โอลด์ แมน

• ตัวอย่าง

He looks at the star all night.

ฮี ลุคส์ เอท เดอะ สตา ออล ไนท
เขามองดวงดาวตลอดคืน

This is the hardest problem.

ดีส์ อีส เดอะ ฮาร์ดเดสทฺ พรอบเบลิม
นี่คือปัญหาที่หนักที่สุด

He want to go to Phuket.

ฮี วอนทฺ ทู โก ทู ภูเก็ต
เขาอยากไปภูเก็ต

: ไม่จำเป็นต้องเติม the หน้าชื่อเฉพาะเช่น จังหวัดภูเก็ต

Sentences (เซนต์เก็นซีส)

Sentences ก็คือข้อความที่อาจเป็นประโยคหรือคำคำเดียว
แต่ต้องมีความหมายรู้เรื่อง ซึ่งผู้ฟังสามารถเข้าใจได้
ตัวอย่างเช่น

- I don't like that man.

ไอ โดนทฺ ไลคฺ แดทฺ แมน
ฉันไม่ชอบชายคนนั้น

- Get out!

เกทฺ เอาทฺ
ออกไป หลีกไป

● Stop!

สทอพ

หยุด

โครงสร้างของประโยค

ประโยคที่สมบูรณ์ 1 ประโยค ต้องมีภาคประธาน (Subject : ชั้บเจคท) + ภาคแสดง (Predicate : เพรดิเคท)

ภาคประธานก็คือ I, you, we, he, she, it และ they

ภาคแสดงก็คือ กริยา กรรม และคำขยายต่างๆ

ประโยคที่เราใช้กันจะมี 4 ชนิดคือ

1. ประโยคที่มีใจความเดียว (Simple Sentence : ซิมพลี เซนเท็นส)

เช่น

I love this book.

ไอ ลัฟ ดิส บุค

ฉันรักหนังสือเล่มนี้

2. ประโยคที่มีใจความเดียว 2 ประโยครวมกันและมีคำเชื่อม (Compound Sentence : คอมพาวนด์ เซนเท็นส)

เช่น

I love this book and I read it everynight.

ไอ ลัฟ ดิส บุค แอนด ไอ รีด อิท เอฟเวอรี ไนท์

ฉันรักหนังสือเล่มนี้และฉันอ่านมันทุกคืน

3. ประโยคเดียว 2 ประโยครวมกันโดยมีใจความหลักและ
ใจความรอง (Complex Sentence : คอมเพลกซ์ เซนเทนซ์)

เช่น

This is book that she love.

ดิส อีส เดอะ บุค แดท ซี ลัฟ

นี่คือหนังสือเล่มที่หล่อนรัก

(This is the book-ประโยคใจความหลัก, that she love-
ประโยคใจความรอง)

The book which has a blue cover is hers.

เดอะ บุค วิช แฮส เออะ บลู คัฟเวอร์ อีส เฮอส์

หนังสือเล่มที่มีปกสีน้ำเงินนั้นเป็นของหล่อน

(The book is hers-ประโยคใจความหลัก, which has a
blue cover-ประโยคใจความรอง)

4. ประโยคี่รวมประโยคย่อยๆ เกิน 2 ประโยค (Com-
pound Complex Sentence : คอมพาวนด์ คอมเพลกซ์ เซนเทนซ์)

เช่น

I don't know which is the book that she loves,
so I don't bring it here.

ไอ้ โดนทุ โนว วิช อีส เดอะ บุค แดท ซี ลัฟส,

โซ ไอ้ โดนทุ บริง อิท เฮีย

ฉันไม่รู้ว่เล่มไหนคือหนังสือที่หล่อนรัก ดังนั้นฉันจึงไม่ได้นำ
มันมาที่นี่

Tenses (เทนซิส)

Tenses คือรูปแบบของกริยาที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่าง
การกระทำกับเวลา หรือเงื่อนไขกับเวลา เพื่อให้ทราบได้ว่าการกระทำ
ในประโยคนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด เป็นอดีต ปัจจุบันหรืออนาคต Tenses มี
3 ชนิดด้วยกันคือ

Present Tense (เพรซันท์ เทนส์-ปัจจุบันกาล)

Past Tense (พาสท์ เทนส์-อดีตกาล)

Future Tense (ฟิวเชอร์ เทนส์-อนาคตกาล)

และทุกเทนส์ก็มีรูปประโยคอีก 4 ชนิด ดังนี้

- Simple Tense
- Continuous Tense
- Perfect Tense
- Perfect Continuous Tense

ประโยคปัจจุบันกาล (Present Simple)

เป็นประโยคที่แสดงการกระทำที่กระทำอยู่เสมอ โดยเราจะสังเกตได้จากคำต่อไปนี้ ซึ่งจะมีอยู่ในประโยคเสมอ

always	ตลอดเวลา	เสมอๆ
often	บ่อยๆ	บ่อยครั้ง
everyday	ทุกวัน	ทุกๆ วัน
sometimes	บางครั้ง	บางครั้ง
etc.		

• ตัวอย่าง

She cooks every evening.

ชี คูลส์ เอฟวี อีฟนิง

หล่อนทำกับข้าวทุกๆ เย็น

• กฎสำคัญ

กริยาต้องเติม s เมื่อใช้กับประธานบุรุษที่ 3 (he, she, it)

ประโยคอดีตกาล (Past Simple)

เป็นประโยคที่แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นและจบลงไปแล้วในอดีต โดยมักมีคำต่อไปนี้ระบุความเป็นอดีตของประโยคนั้นๆ เช่น

yesterday	เยสเทอะเด	เมื่อวานนี้
last month	ลาสท มัันธ	เมื่อเดือนที่แล้ว
ago	เออะโก	ล่วงมาแล้ว
etc.		

• ตัวอย่าง

I sang this song yesterday.

ไอ แสง ดิส ซอง เยสเทอะเด
ฉันได้ร้องเพลงนี้เมื่อวานนี้

[sang เป็นกริยาช่อง 2 ของ sing (sing)]

คำว่า sang (แสง = ร้อง (เพลง) นี้มาจากคำว่า sing ซึ่ง
อันเป็นคำกริยาปกติ

แต่เมื่อคำกริยานั้นได้ถูกทำไปแล้ว เป็นอดีตไปแล้ว

คุณก็จะต้องเปลี่ยนคำกริยาให้เป็นอดีตด้วย

การเปลี่ยนกริยาเป็นอดีต มีกฎหมายข้อซึ่งเราจะได้เรียนกัน
อย่างละเอียดในชั่วโมงอื่นๆ ต่อไป (ชั่วโมงที่เรียนเรื่อง Verb เวบ
กริยา)

แต่ sing ในที่นี้เมื่อเป็นอดีต ก็ผันเป็นคำว่า sang คือ
กริยาช่อง 2 ซึ่งแสดงอดีตกาล เพราะในประโยคนี้นักกล่าวว่าได้ร้องไป
แล้วเมื่อวานนี้

ประโยคอนาคตกาล (Future Simple)

เป็นประโยคที่แสดงว่าการกระทำนั้นยังไม่เกิดขึ้น แต่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสังเกตได้ด้วยคำดังนี้

tonight

ทูไนท์

คืนนี้

tomorrow

เทอะมอโร

วันพรุ่งนี้

next week

เนคสทวิช

สัปดาห์หน้า

soon

ซูน

ในไม่ช้า

etc.

• ตัวอย่าง

I will tell you next month.

ไอ วิล เทล ยู เนคซ มัันธ

ฉันจะบอกเธอเดือนหน้า

• กฎสำคัญ

ในประโยคต้องมี will หรือ shall ตามหลังประธานเสมอ

Present Continuous

(เพรซีนทฺ คอนทินิวอัซ-กำลังกระทำ)

กฎสำคัญ ประธาน + is, am, are + V.ing (กริยาที่เติม ing)

• ตัวอย่าง

He is reading a book.

ฮี อีส รีดิง เออะ บุค

เขากำลังอ่านหนังสืออยู่

* จะเห็นว่าความหมายของประโยคคือกำลังทำอยู่ในตอนนั้น ไม่ได้ทำไปแล้วเมื่อวาน หรือตั้งใจจะทำพรุ่งนี้ แต่กำลังทำในขณะนั้น สามารถเห็นได้ในเวลานั้น และยังทำไม่เสร็จสิ้นไปด้วย

Past Continuous (พาสทึ เคนทึนิวัธ)

กฎสำคัญ ประธาน + was, were, + V.ing

• ตัวอย่าง

He was painting when I saw him yesterday.

ฮี วอส เพนทิง เวน ไอ ซอว ฮิม เยสเทอะเด

เขากำลังวาดรูปเมื่อฉันเห็นเขาวันนี้

Future Continuous

(ฟิวเชอะ เคนทึนิวัธ)

กฎสำคัญ ประธาน + will, shall + be + V.ing

• ตัวอย่าง

He will be painting if you come here tomorrow.

ฮี วิล บี เพนทิง อีฟ ยู คัม เฮีย เทอะมอโร

เขาคงจะกำลังวาดรูปอยู่หากคุณมาที่ในวันพรุ่งนี้

Present Perfect

(เพรเซ็นท เพอราเฟคท-ประโยคที่เกิดขึ้น

ในอดีตแต่ยังดำเนินมาจนปัจจุบัน)

กฎสำคัญ ประธาน + has, have + V.3 (กริยาที่ถูกผันเป็นช่องที่ 3)

• ตัวอย่าง

He has worked in Bangkok since last year.

ฮี แฮส เวก อิน แบงคอก ซินส์ ลาสท์ เยีย

เขาทำงานในกรุงเทพฯ มาตั้งแต่ปีก่อน

Past Perfect

(พาสทเพอราเฟคท-ประโยคที่แสดงเหตุการณ์ 2

เหตุการณ์ในอดีต)

กฎสำคัญ ประธาน + had + V.3

• ตัวอย่าง

He had worked in Phuket before he came here.

ฮี แฮด เวิร์ค อิน ภูเก็ต บีฟอ ฮี เคม เฮีย

เขาได้ทำงานที่ภูเก็ตก่อนที่จะมาที่นี่

Future Perfect

(ฟิวเจอร์เพอร์เฟกท-รูปประโยคที่แสดงถึงในอนาคต
จะมีเหตุการณ์หนึ่งจบสิ้นลงในเวลาหนึ่ง)

กฎสำคัญ ประธาน + will have + V.3

• ตัวอย่าง

I will have finished this book before next Monday.

ไอ วิล แฮฟ ฟินิช ดิส บุค บีฟอ เนคสท์ มันทเด

ฉันจะอ่านหนังสือเล่มนี้จบก่อนวันจันทร์หน้า

ในช่วงนี้คุณควรทำความเข้าใจเรื่องรูปของประโยคอย่างพอสังเขปก่อน เรื่องของรูปประโยคในลักษณะต่างๆ ยังมีรายละเอียดอีกมากที่จะทำให้สับสนได้ในช่วงต้นๆ นี้ ซึ่งเราจะเรียนรู้กันไปในช่วงอื่นหลังจากที่คุณคุ้นเคยกับการสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น และได้เห็นรูปแบบต่างๆ ของประโยคมากขึ้น

ชั่วโมงที่ 7

คำถาม-คำตอบ

ABC

การใช้ประโยคคำถามนั้นสร้างได้โดยนำ Verb มาไว้หน้า
ประโยคกริยาช่วยทั้ง 24 ตัว เมื่อนำมาขึ้นประโยคแล้ว กริยาแท้ใน
ประโยคก็ต้องเป็นรูปเดิมไม่ต้องเปลี่ยนเป็นรูปอดีต (ในกรณีที่
ประโยคเป็นรูปแสดงอดีตกาล)

• ตัวอย่าง

Am I a dreamer?

แอม ไอ เออะ ดรีมเมอร์

ฉันเป็นนักฝันหรือ

Are you sure?

อา ยู ซัว
คุณแน่ใจไหม

Is he your boyfriend?

อิส อี ยัว บอยเฟรนด์
เขาเป็นเพื่อนชายของเธอหรือ

Do you love me?

ดู ยู ลัฟ มี
คุณรักฉันไหม

Did you see her yesterday?

ดิด ยู ซี เฮอ เยสเทอะเด
คุณได้เห็นเธอหรือเปล่าเมื่อวานนี้

Will you come here tomorrow?

วิล ยู คัมเฮีย เทอะมอโร
คุณจะมาที่นี่ไหมในวันพรุ่งนี้

นอกจากนี้ยังมี Question words (वेशชัณ เวดส) ซึ่งสามารถนำมาไว้หน้าประโยคคำถามได้เลย คำที่เป็นवेशชัณ เวดส ก็มีดังนี้

What	วอท	อะไร
When	เวน	เมื่อใด
Where	แเว	ที่ไหน
Which	วิซ	สิ่งไหน
Who	ฮู	ใคร
Whom	ฮูม	ใคร (กรรม)
Whose	ฮูส	ของใคร
Why	วาย	ทำไม
How	ฮาว	อย่างไร เท่าใด

• ตัวอย่าง

What are you doing?

วอท อา ยู ดูอิง
คุณกำลังทำอะไรอยู่

When will you write to me?

เวน วิล ยู ไรท์ ทู มี (มี)
เมื่อไหร่คุณจะเขียนถึงฉันอีก

How does he work?

ฮาว ดัส ฮี เวก
เขาทำงานเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบรับ ตอบปฏิเสธ ประโยคปฏิเสธ

เมื่อใช้คำว่า "not" (นอท) ต่อท้ายกริยาช่วย ประโยคนั้นก็จะกลายเป็นประโยคปฏิเสธทันที แต่หากจะระบุว่าเป็น "ไม่มี" ให้ใช้คำว่า "no" (โน)

• ตัวอย่าง

I am not your friend.

ไอ แอม นอท ยัวร์ เฟรนด์
ฉันไม่ใช่เพื่อนของคุณ

I have no money.

ไอ แฮฟ โน มัั้นนีย์
ฉันไม่มีเงิน

สำหรับการตอบ เราใช้คำว่า "yes" (เยส) ในการตอบรับ และคำว่า "no" (โน) ในการตอบปฏิเสธ

• ตัวอย่าง

Is he your brother?

อิส ฮี ยัวร์ บรัทเดอะ
เขาคือพี่ชายคุณหรือ

• ตอบรับ

Yes, he is.

เยส ฮี อิส

ใช่ เขาเป็น

• ปฏิเสธ

No, he is not

โน ฮี อิส นอท

ไม่ เขาไม่ได้เป็น

Do you want to go home?

ดู ยู วอนทฺ ทู โก โฮม

คุณต้องการกลับบ้านไหม

• ตอบรับ

Yes, I do.

เยส ไอ ดู

ใช่ ฉันต้องการ

• ปฏิเสธ

No, I don't

โน ไอ โดนทฺ

ไม่ ฉันไม่ต้องการ

Can you speak Thai?

แคน ยู สปีค ไทย

คุณสามารถพูดภาษาไทยได้ไหม

• ตอบรับ

Yes, I can.

เยส ไอ แคน

ได้ ฉันสามารถ

• ปฏิเสธ

No, I can't.

โน ไอ คานท์

ไม่ ฉันไม่สามารถ

คำย่อในรูปกริยาปฏิเสธ

การตอบปฏิเสธเช่น do not (ดู นอท), will not (วิล นอท) หรือกริยาช่วยอื่นๆ นั้น คุณสามารถใช้คำย่อได้ดังต่อไปนี้

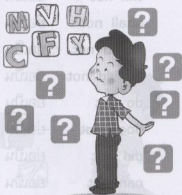
am not	ย่อเป็น	I'm not	(ไอมฺนอท)
is not	ย่อเป็น	isn't	(อิสซึนท)
are not	ย่อเป็น	aren't	(อานท)
was not	ย่อเป็น	wasn't	(วอสซึนท)

were not	ย่อบ้าง	weren't	(เวินท)
has not	ย่อบ้าง	hasn't	(แฮสซิ่นท)
have not	ย่อบ้าง	haven't	(แฮฟเวินท)
had not	ย่อบ้าง	hadn't	(แฮดนิ่นท)
will not	ย่อบ้าง	won't	(ไว้นท)
shall not	ย่อบ้าง	shan't	(แซนท)
would not	ย่อบ้าง	wouldn't	(วูดดิ่นท)
should not	ย่อบ้าง	shouldn't	(ชูดดิ่นท)
do not	ย่อบ้าง	don't	(ดณท)
does not	ย่อบ้าง	doesn't	(ดัสซิ่นท)
did not	ย่อบ้าง	didn't	(ดิ่นท)
can not	ย่อบ้าง	can't	(คานท)
could not	ย่อบ้าง	couldn't	(คูดดิ่นท)
must not	ย่อบ้าง	mustn't	(มัสซิ่นท)
need not	ย่อบ้าง	needn't	(นีดดิ่นท)

ในชั่วโมงนี้คุณควรทบทวน และทำความเข้าใจให้แม่นย้า ตลอด
จนลองออกเสียงดูให้คุ้นเคย เพราะในการสนทนาภาษาอังกฤษคุณ
จะต้องพบเจอคำย่อเช่นนี้อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งเรื่องของประโยค
คำถาม และการตอบรับ ตอบปฏิเสธซึ่งเป็นฐานสำคัญของการพูดคุย
อีกด้วย

ชั่วโมงที่ 8

วัน เดือน ปี-ฤดูกาล
ตัวเลข-เวลา

ในชั่วโมงต่อไปคุณจะได้เริ่มต้นพูดคุยภาษาอังกฤษกันแล้ว
ฉะนั้นในบทนี้ขอให้คุณทำความรู้จักและท่องจำศัพท์ต่างๆ อันเกี่ยว-
กับเรื่องของวัน เดือน ปี ฤดูต่างๆ และการนับเลขให้คล่องแคล่ว
แม่นยำเสียก่อน เพราะแน่นอนว่ามันเป็นสิ่งที่ต้องอยู่ในประโยคคำพูด
คำสนทนาเบื้องต้นที่คุณจะพูดคุยในชีวิตประจำวัน

วันทั้ง 7 ใน 1 สัปดาห์

วันอาทิตย์

Sunday

ซันเด

วันจันทร์

Monday

มันเด

วันอังคาร	Tuesday	ทิวสเด
วันพุธ	Wednesday	เวนส์เด
วันพฤหัสบดี	Thursday	เธิสเด
วันศุกร์	Friday	ฟรายเด
วันเสาร์	Saturday	แซทเทอะเด

เทคนิคการออกเสียง

เมื่อเห็นตัว "TU" ในคำใด หมายถึงว่าตัวนั้นจะต้องออกเสียงโดยย่นปลายลิ้นของคุณออกมาแตะไรฟันบนเล็กน้อย อย่างเช่น Tuesday คุณก็ออกเสียง "ท" ได้เต็มที่ แต่ตัว th หรือ "ธ" จะไม่เป็นเสียง "ท" เพราะเมื่อย่นปลายลิ้นมาแตะไรฟัน เสียงที่เปล่งออกมาก็จะก้ำกึ่งระหว่าง "ต" และ "ซ" ขอให้ลองฝึกทำดูให้คล่องลิ้น

12 เดือน ใน 1 ปี

มกราคม	January	แจนยูเออะรี
กุมภาพันธ์	February	เฟบรูเออะรี
มีนาคม	March	มาซ
เมษายน	April	เอพริล
พฤษภาคม	May	เม
มิถุนายน	June	จูน
กรกฎาคม	July	จูลี

สิงหาคม	August	อ็อกเกิสท์
กันยายน	September	เซพเทมเบอะ
ตุลาคม	October	ออคโทเบอะ
พฤศจิกายน	November	โนเวมเบอะ
ธันวาคม	December	ดีเซมเบอะ

ปี (Year)

Year	เยีย	ปี
New year	นิว เยีย	ปีใหม่
Last year	ลาสท์ เยีย	ปีที่แล้ว
Next year	เนคซท์ เยีย	ปีหน้า

The beginning of the year

เดอะ บีกินนิง ออฟ เดอะ เยีย

ต้นปี

The middle of the year

เดอะ มิดดีล ออฟ เดอะ เยีย

กลางปี

The end of the year

ดิ เอนด์ ออฟ เดอะ เยีย

ปลายปี

เทคนิคการออกเสียง

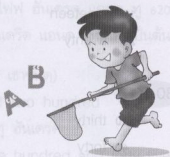
เมื่อเห็นจุด (.) ที่ใต้ตัวอักษรใด ก็หมายความว่าต้องออกเสียงนั้นด้วย อย่างเช่น เยีย (year) ก็ให้กระดกลิ้นออกเสียงตัว "r"

ด้วยเครื่องเสียง คำว่า next (เนคซ) ก็ต้องออกเสียง "s" และ "t" ด้วย
เครื่องเสียง เป็นต้น

ตัวเลข (Number)

1-10

1	one	วัน
2	two	ทู
3	three	ทรี
4	four	โฟ
5	five	ไฟฟ
6	six	ซิคส์
7	seven	เซเว่น
8	eight	เอท
9	nine	ไนน์
10	ten	เทน

11-20

11	eleven	อีเลฟวีน
12	twelve	ทเวลฟ
13	thirteen	เธอทีน
14	fourteen	ฟอทีน
15	fifteen	ฟิฟทีน

16 sixteen

ซิคส์ทีน

17 seventeen

เซฟทีนทีน

18 eighteen

เอททีน

19 nineteen

ไนนทีน

20 twenty

ทเวนที

30-100

30 thirty

เธอที

40 forty

ฟอที

50 fifty

ฟิฟที

60 sixty

ซิคส์

70 seventy

เซฟทีนที

80 eighty

เอทที

90 ninety

ไนนที

100 one hundred

วัน ฮันเดรด

สำหรับ 21-29, 31, 39, 41-49, 51-59, 61-69, 71-79, 81-89, 91-99, ก็ให้ใช้เหมือนกันโดยนำเอาตัวเลข 1-9 มาต่อท้าย
คำว่า 20, 30, 40...ได้เลย

• ตัวอย่างเช่น

22 twenty-two

ทเวนที-ทู

35 thirty-five

เธอที-ไฟฟ์

99 ninety-nine

ไนนที-ไนน

สำหรับ 200, 300 หรือก็ร้อยก็ให้ใช้ตัวเลขหน้าหน้า "hundred" ซึ่งแปลว่า "100" ได้เลย อย่างเช่น 400 four-hundred ฟอฮันเดร็ด และถ้ามีเศษเลขในหลักร้อยก็เติมเลขคี่หรือหลักสิบได้ทันที อย่างเช่น 502 five hundred and two ไฟฟ์ ฮันเดรต แอนด์ ทู 620 six hundred and twenty ซิกส์ ฮันเดรต แอนด์ ทเวนตี เป็นต้น

1,000 one thousand (วัน เช้าซันด)

1,200 one thousand and two hundred

วัน เช้าซันด แอนด์ ทู ฮันเดรต

2,345 two thousand three hundred and forty five
ทู เช้าซันด ธรี ฮันเดรตธู แอนด์ ฟอท ไฟฟ์

10,000 ten thousand (เทน เช้าซันด)

100,000 one hundred thousand (วัน ฮันเดรต เช้าซันด)

1,000,000 one million (วัน มิลเลียน)

อันดับที่

ที่ 1 (1st) the first เดอะ เฟิสท์

ที่ 2 (2nd) the second เดอะ เซคคันด์

ที่ 3 (3rd) the third เดอะ เธิร์ด

ที่ 4-100 ให้เติมตัว th

เช่น อันดับที่ 80 the eightieth ดี เอททีซู

อันดับที่ 101 the one hundredth and the first

เดอะ วัน ฮันเดรตธู แอนด์ เดอะ เฟิสท์

เวลา (TIME)

เช้า	morning	มอ닝
บ่าย	afternoon	อาฟเทอโนน
เย็น	evening	อีฟนิง
กลางคืน	night	ไนท์
เที่ยงคืน	midnight	มิดไนท์

a.m. คือเวลาเที่ยงคืนจนถึงเที่ยงวัน

p.m. คือเวลาหลังเที่ยงวันจนถึงเที่ยงคืน

• ตัวอย่าง

เวลา 10 โมงเช้า สามารถเขียนได้ง่ายๆ ว่า a.m. เป็นต้น

ในการบอกเวลา จะต้องใช้คำว่า past (พาสท) แปลว่า ผ่าน และคำว่า to (ทู) แปลว่า ถึง

หลักง่ายๆ คือ เมื่อใดก็ตามที่เข็มยาวอยู่เลยเลข 12 มาในระหว่างก่อนเลข 6 ให้ใช้คำว่า past และเมื่อใดที่เข็มยาวอยู่เลยเลข 6 ไปแล้วก็ให้ใช้ to

• ตัวอย่าง

เวลา 10.10 น. คุณต้องบอกว่า

It's ten minutes past ten.

อิทส์ เทน มินิท พาสท เทน

ผ่าน 10 โมง มา 10 นาทีแล้ว

เวลา 10.51 น. ก็คือ

It's nine minutes to eleven.

อีทส ไนนฺ มินิทสฺ ทู อีเลฟวีน

อีก 9 นาทีจะถึงเวลา 11 นาฬิกา

15 นาทีใช้คำว่า a quarter

30 นาทีใช้คำว่า half

• ตัวอย่าง

เวลา 9.30 น. ก็คือ

It's half past nine.

อีทส ฮาฟ ปาสทฺ ไนนฺ

ผ่าน 9 โมงมา 30 นาทีแล้ว

เวลา 8.15 น. ก็คือ

It's a quarter past eight.

อีทส เออะ ควอทเทอะ ปาส เอท

ผ่าน 8 โมงมา 15 นาทีแล้ว

หรือในการพูดคุยกับคนคุ้นเคยที่ไม่จำเป็นต้องตอบเวลากัน
อย่างเป็นทางการนัก คุณก็สามารถตอบแบบอื่นๆ ได้ดังนี้

3.20 น. คือ

It's three twenty.

อีทิส ตรี ทเวนตี

3 โมง 20 นาที

2.45 u. คือ

It's two forty-five.

อีทิส ทู ฟอตี-ไฟฟ์

2 โมง 45 นาที

เรื่องของวัน เดือน ปี เวลา และตัวเลขเป็นเรื่องที่คุณต้อง
พูดคุยถึงสิ่งเหล่านี้แน่ๆ ในการจะพูดคุยกับใคร ดังนั้นเมื่อจบชั่วโมง
นี้แล้วขอให้คุณลองฝึกฝนด้วยตัวเอง ลองดูเวลาแล้วก็ฝึกบอกเวลา
เป็นภาษาอังกฤษทุกๆ ระยะเพื่อความชำนาญทั้งในเรื่องตัวเลขด้วย เอา
ล่ะ! ลองบอกคนข้างๆ คุณดูสิว่า วันนี้เป็นวันอะไร เดือนอะไร และ
เวลาเท่าไรแล้ว อ้อ! บอกเป็นภาษาอังกฤษนะ!

ฤดูกาล (Season)

winter

วินเทอะ

ฤดูหนาว

rainy

เรนนี่

ฤดูฝน

summer

ซัมเมอร์

ฤดูร้อน

autumn

ออทัมน์

ฤดูใบไม้ร่วง

spring

สปริง

ฤดูใบไม้ผลิ

ชั่วโมงที่ 9

การทักทาย

ชั่วโมงนี้เราก็จะมาเรียนรู้พูดคุยภาษาอังกฤษกัน โดยเริ่มจากการทักทายและการแนะนำตัวให้รู้จักกันก่อน เพราะถ้าวันนี้คุณต้องพบฝรั่งคนหนึ่ง แม้คุณจะพูดคุยกับเขาไม่ได้สัก แต่อย่างน้อยเมื่อถูกแนะนำตัวให้รู้จักกัน คุณก็จะสามารถทักทายและกล่าวลาเขาได้อย่างมั่นใจ ไม่ต้องหวั่นไหวเลยแม้แต่น้อย

คำว่า “สวัสดี” และช่วงเวลาที่จะใช้คำนี้ทักทาย

ใช้ในตอนเช้า

Good morning

- กุด มอนิ่ง

ไ้ไบตอนหลังเที่ยง

Good afternoon - กุด อาฟเทอโนน

ไ้ไบตอนเย็น

Good evening - กุด อีฟนิง

Hi! ไ้ : ใช้กับคนวัยเดียวกันและรู้จักมักคุ้นกับคุณดี ห้าม
ใช้คำนี้ไปทักทายผู้ใหญ่หรือคนที่เป็นแขกมาเยือน ซึ่งยังไม่เคยรู้จัก
กันเลยเด็ดขาด

Hello เฮลโล : เช่นเดียวกับคำว่า Hi! คือใช้เมื่อคุณจะ
ทักทายคนกันเองเท่านั้น

• ตัวอย่างการทักทาย และการตอบ

Good morning. How are you?

กุด มอนิ่ง ฮาว อา ยู
สวัสดี กุณสบายดีหรือ

How are you today?

ฮาว อา ยู เทอะเด
วันนี้คุณเป็นไบบ้าง

What about you?

วอท เออะเบาท์ ยู
คุณเป็นไบบ้างล่ะ

Long time no see, how about you?

ลอง ไทม์ โน ซี ฮาว เออะเบาท์ ยู
ไม่ได้พบกันนานนะ คุณเป็นไงบ้างละ

I'm fine, thank you and you?

ไอม ฟายน์ แธง คิว แอนด ยู
ฉันสบายดี ชอบใจนะ แล้วคุณล่ะ

I'm o.k.

ไอม โอ.เค.

ฉันสบายดี (ใช้เมื่อตอบคนที่คุ้นเคยกันหรือคนที่ไม่ใช่ผู้ใหญ่)

Not bad.

นอท แบด
ก็ไม่เลวนักหรอก

Very well, thanks.

เวรี เวล แธงคัส
สบายดีเลยละ ชอบใจ

So bad, I have a fever.

โซ แบด ไอ แฮฟ เออะ ฟีเวอะ
ก็แย่น้อย ฉันเป็นไข้ล่ะ

• ตัวอย่างบทสนทนา

Danny: Good morning, Pim. How are you?

กุด มอ닝 พิม ฮาว อา ยู

สวัสดีพิม สบายดีหรือ

Pim : I'm not quite well.

ไอมู นอท ไควท เวล

ไม่ค่อยดีนักหรอก

Danny: What's the matter?

วอทสึ เดอะ แมทเทอร์

มีเรื่องอะไรเธอ

Pim : I have a bad cold.

ไอ แอฟ เออะ แบด ค็อลด์

ฉันเป็นหวัดอมแวมเลย

Danny: I'm sorry to hear that, Why don't you go to see the doctor?

ไอมู ซอรี ทู เฮีย แดท วาย โดนท ยู โก ทู ซี เดอะ ดอคเตอร์

ฉันเสียใจนะที่ได้ยินอย่างนั้น ทำไมไม่ไปหาหมอละ

Pim : I think maybe this afternoon.

โอ้ ชิงคุ เมบี ดีส ออฟเทอฮูน

ฉันคิดว่าบางทีอาจเป็นบ่ายนี้แหละ

Danny : I hope you feel better soon.

โอ้ โฮฟ ยู ฟील เบทเทอะ ซูน

ฉันหวังว่าคุณคงสบายดีขึ้นเร็วๆ นี่นะ

Pim : Thank you. Where're you going, Danny?

ธังค ยู วเฮอะ ยู โกอิง แดนนี่

ขอบคุณ แล้วจะไปไหนล่ะแดนนี่

Danny : I'm going to office.

ไอม โกอิง ทู ออฟฟิส

ฉันกำลังจะไปทำงาน

Pim : Well, have a nice day.

เวล แฮฟ เออะ ไนส์ เด

ฉันก็ขอให้วันนี้สดสวยทั้งวันนะ

Danny : Thanks, see you later.

ธังคัส ซี ยู เลเทอะ

ขอบคุณ แล้วพบกันนะ

Pim : Bye!

บาย

ลาก่อน หรือไปละนะ

เทคนิคการออกเสียง

ประโยคคำถามจะต้องลงท้ายด้วยเสียงสูง ถ้าคุณพูดเสียงกลางทั้งประโยคจะดูน่าขันในสายตาฝรั่งและคนที่พูดอังกฤษเก่ง ดังนั้นขอให้เน้นการออกเสียงเสมอ

• ตัวอย่างเช่น

Do you feel good?

ดู ยู ฟील กูด

คุณรู้สึกดีรึเปล่า

ดู ยู ฟील กูด (ออกเสียง) กู๊ดให้สูงขึ้น อย่าพูดว่า ดู ยู ฟील กูด ซึ่งจะเป็นเสียงในประโยคบอกเล่า ไม่ใช่ประโยคคำถาม)

คำศัพท์และสำนวนท้ายชั่วโมง

toothache

ทูธเอค

ปวดฟัน

backache

แบคเอค

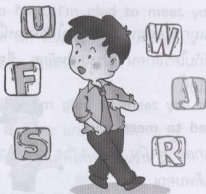
ปวดหลัง

headache

เฮดเอค

ปวดศีรษะ

finger	ฟิงเกอร์	นิ้วมือ
foot	ฟุต	เท้า
arm	อาร์ม	แขน
neck	เนค	คอ
My eyes hurt	มาย อายส์ เฮิร์ต	ตาฉันเจ็บ
you too	ยู ทู	เช่นกันนะ
hope so	โฮฟ โซ	หวังว่านั่น
really	เรียลลี่	จริงๆ
don't worry	โดนต์ วอรี	อย่าวิตกเลย
so good	โซ กูด	สบายดี
good luck	กูด ลัค	โชคดีนะ

ชั่วโมงที่ 10

การแนะนำ

AB

เมื่อคุณถูกเพื่อนแนะนำให้รู้จักใครคนหนึ่ง หรือจะต้อง
แนะนำตัวเองให้กับใครสักคน ประโยคหลักๆ ที่จะต้องเอ่ยขึ้นเสมอ
เลยก็คือ คำต่อไปนี้

I'm glad to meet you.

แอม แกลด ทู มีท ยู
ยินดีที่ได้พบคุณ

It's nice to see you.

อิทส์ ไนส์ ทู ซี ยู
ยินดีที่ได้รู้จักคุณ

I hope to see you again.

ไอ โฮฟ ทู ซี ยู เออะเกน
หวังว่าคงจะได้พบคุณอีกนะ

I hope to see you next time.

ไอ โฮฟ ทู ซี ยู เนคซ ไทม์
หวังว่าคราวหน้าคงได้พบคุณอีก

• ตัวอย่างบทสนทนา 1.

Danny: Pim, This is my friend, Nick.

พิม ดิส อีส มาย เฟรนด์ นิค

พิม นี่เพื่อนของฉัน นิค

Pim : Hello Nick, I'm glad to meet you.

เฮลโล นิค ไอม์ แกลด ทู มีท ยู

หวัดดีนิค ยินดีที่ได้รู้จัก

Nick : Hi Pim, I'm glad to meet you too.

ไฮม พิม ไอม์ แกลด ทู มีท ยู ทู

หวัดดีพิม ยินดีที่ได้พบคุณเช่นกัน

• ตัวอย่างบทสนทนา 2.

Pim : Hey Danny, This is my brother, Pan.

เฮ แดนนี ดิส อีส มาย บรัทเดอะ แพน

นี่แดนนี นี่พี่ชายของฉันนะ ชื่อแพน

Danny: How do you do, Pan.

ฮาว ดู ยู ดู แพน

สวัสดี แพน

Pan: How do you do, Danny.

ฮาว ดู ยู ดู แดนนี่

สวัสดีแดนนี่

Pim: Pan is an art director of 'A magazine'.

แพน อีส แอน อาท ไดเรคเทอะ ออฟ เอ แมกกาซีน

แพนเป็นผู้ควบคุมฝ่ายศิลป์ของนิตยสารเอแมกกาซีน

Danny: Oh! really? I like that magazine.

โอ เรียลลี่ ไอ ไลคู แดท แมกกาซีน

จริงเทร่อ ผมชอบนิตยสารนั้นนะ

Pan : Oh! yeah? Pim told me that you're studying about computer graphic.

โอ เย พิม โทลด์ มี แดท ยู สตั๊ดดี้อิง เออะเบาท์ คอมพิวเตอร์ กราฟฟิค

จันนี่ พิมได้บอกผมว่าคุณกำลังเรียนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กราฟฟิค

Danny: I love it. Well, tonight I will go to your party.

ไอ ลัฟ อิท เวล ทูไนท์ ไอ วิล โก ทู ยัวร์ พาร์ตี้
ดีจริง เออะละ คินนี่ผมจะไปงานปาร์ตี้ของคุณ

Pan : That's great. It's nice to see you, Danny.

แดทส์ เกรท อิทส ไนส์ ทู ซี ยู แดนนี
เยี่ยมเลย ยินดีที่จะได้พบคุณนะ แดนนี

Danny: It's nice to see you, too. See you tonight.

อิทส ไนส์ ทู ซี ยู ทู ซี ยู เทอะไนท์
ยินดีที่ได้พบเช่นกัน เจอกันคืนนี้นะ

● ตัวอย่างบทสนทนา 3.

● Let me introduce myself. My name is Ken.

เลท มี อินโทรอะดิวส์ มายเซลฟ์ มาย เนม อีส เคน
ขอให้ผมแนะนำตัวเองนะ ผมชื่อเคน

● Excuse me, here is my card.

อิคสคิวส์ มี เฮีย อีส มาย คาร์ด
ขอโทษครับ นี่คือนามบัตรของผม

Chai : Miss Pim. I'd like to introduce a friend of mine.

This is Tom.

มิส พิม ไอด์ โลค ทู อินโทรอะดิวส์ เออะ เฟรนด์ เอฟ
มายน์ ดิส อีส ทอม

คุณพิม ผมอยากแนะนำเพื่อนคนหนึ่งให้รู้จักครับ นี่คือนามบัตร
ทอม

Pim : How do you do. Very glad to meet you, Mr.Tom.

ฮาว ดู ยู ดู เวิร์ แกลด ทู มีท ยู มิสเทอ ทอม
สวัสดีค่ะ ยินดีที่ได้รู้จักคุณทอม

Tom : How do you do. Very glad to meet you too,
Miss Pim.

ฮาว ดู ยู ดู เวิร์ แกลด ทู มีท ยู ทู มิส พิม
สวัสดีครับ ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกันครับคุณพิม

Pim : How long have you been in Bangkok?

พ่อ ฮาว ลอง แอฟ ยู บีน อิน แบงคอก
คุณมากรุงเทพฯ นานเท่าใดแล้ว

Tom : I just arrived four days ago.

ไอ จัสทฺ เออะไวฟุด พ่อ เดส เออะโก
ผมเพิ่งมาถึงได้ 4 วันเองครับ

ชั่วโมงที่ 11

การล่ำลาจากกัน

เมื่อมีการทักทายกันแล้ว ยามจะจบการสนทนาเพื่อที่จะแยกย้ายกันไปคนละทางก็ต้องมีการว่าลาในประโยคง่ายๆ หลายลักษณะ เหมือนกับเมื่อเวลาที่คุณพูดภาษาไทยนั่นเอง

ลองนึกดูสิว่า เมื่อลาเพื่อนๆ ด้วยภาษาไทย คุณมักใช้ประโยคใดบ้าง

แล้วเจอกันนะ

โชคดี

แล้วโทรมานะ ฯลฯ

และการลาเพื่อนที่สนิทคุ้นเคยกันเองก็คงไม่เหมือนกับการลาคนที่ไม่คุ้นเคยกันนัก อาจจะเป็นผู้ใหญ่กว่าคุณ หรือเป็นคนที่เพิ่งถูก

แนะนำให้รู้จักกัน นั่นก็จะต่างกันไปในลักษณะการร่ำลาแน่นอน เป็นต้น
ว่า

คงได้พบกันอีกนะครับ/คะ

ขอให้เดินทางปลอดภัย

พบกันอาทิตย์หน้า

แล้วแวะมาอีกนะ

ในภาษาไทยคุณจะใช้คำใดบ้างก็ตาม ข้ามจะใช้ภาษาอังกฤษ
กับคนต่างชาติ คุณก็สามารถร่ำลาเขาได้ในประโยคที่คุณคุ้นเคยอยู่
แล้วในภาษาไทยเช่นเดียวกัน

• ตัวอย่าง

See you later.

ซี ยู เลเทอะ

แล้วเจอกันวันหลังนะ

See you tomorrow.

ซี ยู เทอะมอโร

พบกันพรุ่งนี้นะ

See you again.

ซี ยู เออะเกน

แล้วเจอกันอีกนะ

I'll be seeing you.

ไอลู บี ซีอิง ยู

แล้วเจอกันแน่

See you next week/ month.

ซี ยู เนคชฺ วีค/มันทฺ

แล้วเจอกันอาทิตย์หน้า/หรือเดือนหน้า

See you tonight.

ซี ยู เทอะไนทฺ

พบกันคืนนี้นะ

See you on the seventeenth.

ซี ยู ออน เดอะ เซฟทีนทีนธฺ

เจอกันวันที่สิบเจ็ดนะ

See you at the party.

ซี ยู เอิท เดอะ พาร์ตี้

แล้วเจอกันที่งานเลี้ยง

แต่ก่อนที่คุณจะใช้ประโยคร่ำลา ก็ต้องกล่าวคำว่าลาก่อน ซึ่ง
ตรงนี้จะไม่เหมือนในภาษาไทยเรา แต่ก็ไม่ยากเกินจะทำความเข้าใจ
ได้ เพราะเมื่อใดก็ตามที่คุณจะแยกกับคนต่างชาติก็ให้กล่าวคำลาก่อน

ทันที แล้วตามด้วยประโยคร่ำลืออื่นๆ

• ตัวอย่าง

Good bye.

กุด บาย
ลาก่อนนะ

Good evening.

กุด อีฟนิง
สวัสดีค่ะ (มาจากกันตอนเย็น)

Good night.

กุด ไนท
สวัสดีค่ะ (ลากันในตอนกลางคืน)

Good Luck.

กุด ลัค
โชคดีนะ

Bye.

บาย
หวัดดีนะ หรือลาก่อนนะ

และหลังจากกล่าวคำลาก่อนแล้ว ก็ควรลาอีกนิดด้วยประโยค
ในลักษณะนี้

Don't forget to call me.

โดนทุ เฟอะเกท ทุ คอล มี
อย่าลืมโทรหาฉันนะ

Please write me.

พลีส ไรท์ มี
เขียนถึงฉันด้วยนะ

I'll hope to see you again.

ไอล ไฮพ ทุ ซี ยู เออะเกน
หวังว่าคงได้เจอกันอีกนะ

Have a good time.

แฮฟ เออะ กุด ไทม์
ขอให้สนุกสนานนะ

Have a nice weekend.

แฮฟ เออะ ไนส วีคเอนด์
ขอให้สนุกกับวันหยุดนะ

See you next time.

ซี ยู เนคซุ ไทม์
เจอกันโอกาสหน้า

Give you Joy.

กิฟ ยู จอย

ขอให้สนุกนะจ๊ะ

So long.

โซ ลอง

ลาก่อนนะ

(ใช้กับเพื่อนสนิทเท่านั้น

หรือใช้กับพี่น้องคนกันเองที่คุ้นเคยกันดี)

Farewell!

แฟเวล

ลาก่อน

(ใช้เมื่อลาแล้วรู้แน่นอนว่า

จะไม่ได้พบกันอีกนานพอสมควร)

See you soon.

ซี ยู ซูน

ไม่ช้าคงได้พบกัน

Have a good trip. บ๊ายบายทริป

แฮฟ เออะ กุด ทริพ

ขอให้เดินทางสบายนะ

/ขอให้ไปเที่ยวสนุกนะ (ไปท่องเที่ยว)

Have a nice flight.

แฮฟ เออะ ไนส์ ไฟลท์

ขอให้บินโดยสวัสดิภาพนะ

Keep in touch.

คัพ อิน ทัทช์

ติดต่อกันเสมอนะ

Nice talking to you.

ไนส์ ทอคคิง ทู ยู

ดีใจที่ได้คุยกับคุณ

Call me sometime.

คอล มี ซัมไทม์

โทรมาบ้างละกันนะ

มาทำความรู้จักภาษาอังกฤษ
ใน 10 ชั่วโมงแรกกันดีกว่า

- ทักทายอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว
- พจนานุกรมและออกเสียงแสนสนุก
- รู้จักคำกริยาที่ใช้บ่อย...บ่อย
- คำถาม-คำตอบน่ารู้
- หัดทักทายให้เป็น
- แนะนำเพื่อนใหม่

ฯลฯ

ISBN 974-7836-

9 789747 836301

ราคา 79 บาท